

ΚΩΔ.: 034295

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ Αρχαίος Πόλις 68

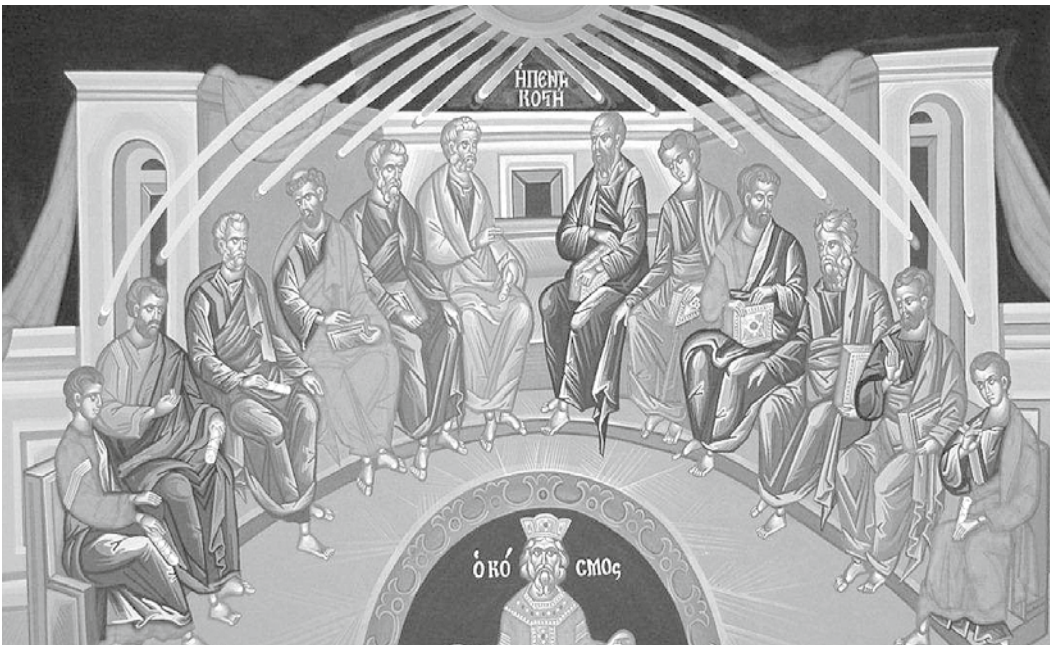
ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ

«Φωνή βοώντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ετοίμασατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου» (Ματθ. γ', 3)

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξόμεθα. Εἴπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοηθώμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος

Τὴν μεθέορτον πιστοί, καὶ τελευταίαν ἑορτήν, ἣν ἑορτάσωμεν φαιδρῶς, αὕτη ἐστὶ Πεντηκοστή, ἐπαγγελίας συμπλήρωσις, καὶ προθεσμίας, ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ πῦρ, τοῦ Παρακλήτου εὐθύς, κατέβη ἐπὶ γῆς, ὡσπερ ἐν εἶδει γλωσσῶν, καὶ Μαθητὰς ἐφώτισε, καὶ τούτους οὐρανομύστας ἀνέδειξε. Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου, καὶ τὸν κόσμον, ἐφώτισε.

Εκδίδεται με τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μυτιλήνης κ. **Ιακώβου**

Τρίμηνο περιοδικό Ενορίας Τιμίου Προδρόμου Λισβορίου Λέσβου

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2013

Ἔτος 21^ο Αρ. Φύλλου 78

ΛΙΣΒΟΡΙ...

ΠΥΡΡΑΙΩΝ ΓΗ...

ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΧΩΡΑ

45ο

π. Γεωργίου Αλεντά

12ο

Ο ΓΑΜΟΣ ΣΤΟ ΛΙΣΒΟΡΙ

Στην τελευταία αναφορά μας στο θέμα του ΛΙΣΒΟΡΙΑ-ΝΟΥ ΓΑΜΟΥ, θεωρούμε σκόπιμο να αναφερθούμε και πάλι στα γαμήλια τραγούδια.

Είναι τούτα αναπόσπαστο κομμάτι της παράδοσής μας, αφού δεν νοείται γάμος χωρίς τραγούδι, χωρίς ποίηση, χωρίς δρώμενα. Και βέβαια όχι μόνο σε μας, όχι μόνο στο νησί μας μα και σ' ολόκληρη τη πατρίδα μας, ανέκαθεν «άδοντες και ψάλλοντες» στεριώναμε το καινούριο σπιτικό.

Μέσα σ' αυτά εκφράζεται έντονα η χαρά, όλων για το καινούριο ζευγάρι, παινεύονται ομορφιές και προτερήματα, διαλαλούνται αρχοντιές και πλούσια προικιά, ακατάπαστες είναι οι ευχές για ανθόσπαρτο βίο.

Μεγάλο βέβαια το μερίδιο εδώ και του κουμπάρου, καθώς και των γονιών συμπεθερών.

Όλος ο κόσμος, όλη η φύση, ο ουρανός και η γη «συγχαίρει» για το ευτυχές γεγονός.

*Σήμερα λάμπει ο ουρανός σήμερα λάμπει η μέρα
σήμερα στεφανώνεται αϊτός με περιστέρα.*

.....

Έχουμε ήδη δημοσιεύσει και στο προηγούμενο κάποια απ' τα τραγούδια του γάμου.

Επειδή όμως θέλουμε κάτι πιο ολοκληρωμένο, θα αναδημοσιεύσουμε μερικά ακόμα. Ο κόπος, η προσπάθεια, η συλλογή και η δημοσίευση αυτών, όπως ήδη τονίσαμε, ανήκει στην κ. ΠΟΠΗ ΧΑΤΖΟΓΛΟΥ – ΜΠΛΑΝΗ, αυτή έχει κουραστεί για τούτα και τα δημοσιεύει στο εξαιρετο βιβλίο της «ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ» που είναι έκδοση της ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΛΕΣΒΙΑΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ.

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ ΤΗ ΛΕΣΒΟ

(2°)

Όρα καλή θα πω κι εγώ και θα το δευτερώσω
στ' ανδρόγυνο που θα γενεί χίλιες ευχές να δώσω.

Πάνι' να πείτε του παπά ν' αργήσει να βλογήσει
για να προλάβει η μάνα της στέφανα να φιλήσει.

Άγγελοι το ζωγράφισαν το καμαρόφρυδό σου
και το κοντύλι έσταξε ελιά στο μάγουλο σου.

Αμύγδαλο μου τσακιστό κορμάκι μου ζωγραφιστό.
Μαρία Κουντονρέλλη, Αγία Παρασκευή

Καλιόρα κίνησ' ο γαμπρός να πα να κυνηγήσει
να πιάσει πέρδικα χρυσή, νύφη να τη στολίσει.

Γαμπρέ μου καλορίζικο καλό είν' το ριζικό σου
και τ' όμορφο τριαντάφυλλο το έχεις στο πλευρό σου.

Γαμπρέ μου σα γεννήθηκες ο ήλιος εκατέβη
και σ' έδωσε την ομορφιά και πάλι πίσω ανέβη.

Για δες νύφη μ' τι κέρδισες με την υπομονή σου
πήρες αηδόνι εκλεκτό να το 'χεις στη ζωή σου.

Να 'μουν ασημοκάντηλο να κρέμουμνταν' μπροστά σου
μα σε κοιτάζω νύφη μου ώσπου να σε χορτάσω.

Νύφη μ' καμπανουφράγκισσα τσι καμπανουφρυδούσα
που σε σημαίνουν στην Φραγκιά κι ακούγεται στην Προύσα.

Όλα σ' νυφούλα μ' όμορφα όλα 'ναι παινεμένα
ένα είν' το παράπονο που δεν έχεις πατέρα.

Γαμπρέ κασέλα κάρνη μ' με το μαργαριτάρι
πολλές σε περιμένανε και μια θε να σε πάρει.

Ποιος ήταν ο προξενητής με το χρυσό το χέρι
π' αντάμωσε τέτοιον αϊτό μ' αυτό το περιστέρα.

Καλώς ήρθε η άνοιξη καλιός το καλοκαίρι
καλώς ήρθε κι ο νιόγαμπρος με τ' ακριβό του ταίρι.

Μαμία Πασινιού, Κάτω Τρίτος

1. να κρεμόμουν, καρυδένια, 2. από ξύλο καρυδιάς.

Να χαιρέσαι νυφούλα μου τα πέντε δάχτυλα σου
που έραψες και κέντησες ατή¹ σου τα προικιά σου.

Τη νύφη μας την είχαμε στην κόλα διπλωμένη
τώρα την ξεδιπλώσαμε άξια τιμημένη.

Όσα άστρα έχει ο ουρανός και ο Γενάρης χιόνια
τόσα κι εγώ σας εύχομαι ευτυχισμένα χρόνια.

Ωσάν τα άνθη του αγρού που'ναι της γης καμάρι
έτσι κι εσείς ταιριάζετε το ζηλευτό ζευγάρι.

Κουμπάρε που κουμπάριασες ετούτο το ζευγάρι
να τους βαφτίσεις το παιδί να 'στε σωστοί κουμπάροι.

Νύφη μου ξάστερο νερό κι ολόλαμπρο φεγγάρι
το ταίρι σου 'ναι ζηλευτό κι όμορφο παλικάρι.

'Ηλιος δεν είναι να σε δει κι αγέρας να σε πάρει
μον' θα 'ρθει ένας χρυσός αετός γυναίκα να σε πάρει.

Σε τούτη εδώ τη γειτονιά εφύτρωσε κεράσι
αντρόγυνο που θα γενεί να ζήσει να γεράσει.
Ευστρατία Γεωργαντέλλη, Ίππειος
1. μόνη σου

Χαρά ήρτι¹ στου σπίτι μας τσι ήλιους στην αυλή μας
χαρήκαντου² γι φίλοι μας τσι σκάσανι γι ουχτροί³ μας.

Νυφούλα μου νυφούλα μου σγουρή ματζουρανούλα

Γαμπρός είναι βασιλικός τσι νύφη κυπαρίσσι
κι ο κουμπάρος στο μπαχτσέ μια κρουσταλένια βρύση.

Τριαντάφυλλα μαδήσιτι νύφη γαμπρό σουλισίτι.

Νύφη μ' καμπάνα Φράγκισσα δεσποτικό ρολόι
που σε σημαίνουν στη Φραγκιά κι ακούγεσαι στην Πόλη.

Νυφούλα μ' άδολο γυαλί που λάμπεις στην Ανατολή.

Να 'χα φωνή σαν τη βροντή φωνή σαν τη καμπάνα
να τραγουδήσω το γαμπρό τη νύφη τη σουλτάνα.

Νύφη μου άνθος της μηλιάς 'μορφότερη της γειτονιάς

Από την Πόλη άρχοντες κι από τη Χιο παπάδες
απ' τα Ιεροσόλυμα θα έρθουν οι ψαλτάδες.

Αμύγδαλο ετσάκισα νύφη, γαμπρό ζωγράφισα.

Της Πόλης η Βασίλισσα θα στείλει το στεφάνι
να το φορέσεις νύφη μας απόψε βράδυ - βράδυ.

Νυφούλα μου να ζήσετε και να πολυετήσετε.

Πολίτισσά μου λεμονιά διαμάντι της Ευρώπης
σμαράγδια της Αμερικής είναι τα μάτια πο 'χεις.

Νυφούλα μου μουρφόνουμα στουν Άγιου τάφου ακόνισμα

Το μπόγι σου 'ναι λεμονιά και τα μαλλιά σου κλώνοι
κι ο ήλιος του προσώπου σου μόσχος από την Πόλη.

Άσπρη είσαι σαν τη μπαμπακιά κόκκινη σαν το μήλο
πήρες την την αγάπη σου τον μπιστικό σου φίλο.

Έχεις θωριά 'πο τη ροδιά κι ασπράδα 'πό το χιόνι
έχεις και τα ματόφρυδα από το χελιδόνι.

Τα μάτια σου είναι φωκάς⁶ τα φρύδια σ' κουταλάκια
και το λιγνό σου το κορμί δίσκος με ποτηράκια.

Γαλάζια πέτρα του γιαλού μαλαματένια πούλια
σήμερα στεφανώνεσαι που είσαι μοναχούλα.

Να σε χαρεί η μανούλα σου που σ' έχει ένα κλωνάρι
και φέγγεις μες το σπίτι σου σαν ήλιος σα φεγγάρι.

Έμορφα που ταιριάζετε τα δυο σας ένα μπόι
σαν τα κυπαρισσόμηλα που 'ναι στο περιβόλι.

Νυφούδα μου η γνώμη σου όπου και να μιλήσεις
το βασιλιά όταν θα βρεις μπορείς να χαιρετήσεις.

Νύφη μου άνθος του δεντρί και μόσχου του λεβάντη
και μαργαριταρόριζα κι ατίμητο διαμάντι.

Μαργαριτάρι στρογγυλό μες το νερό δε λιώνει
όπου σε πήρε νύφη μου ποτέ δε μετανιώνει.

Άγγελος το ζωγράφισε το καμαρόφρυδο σου
και το μελάνι έσταξε ελιά στο μάγουλο σου.

Ως λάμπει τ' ασπρομέταξο απάνω στην ανέμη
λάμπει το σπίτι που 'μαστε κι όλοι οι καλεσμένοι.

Νύφη μ' ποιον Άγιο δόξαζες, ποια Παναγιά προσκυνάς
και πήρες την αγάπη σου εκείνη π' αποθύμας.

Κάτσε νύφη μ' στον καναπέ κοντά στην πεθερά σου
που σου δώσε τα σπλάχνα της και τα 'κανες δικιά σου.

Νύφη μου γίνε λεμονιά κι άπλωσε τα κλωνιά σου
κι ο κόσμος συμμαζεύεται να δει την ομορφιά σου.

Στάθηκες και πολέμησες με το δεξί σου χέρι
και πήρες την αγάπη σου τ' αγκαρδιακό σου ταίρι.

Σκύψε νύφη μ' και φίλησε της μάνα σου το χέρι
σήμερα θα χωρίσετε θα κάνεις άλλο ταίρι.

Ω! Παναγιά μου Δέσποινα με το μονογενή σου
στ' αντρόγυνο που γίνεται να δώσεις την ευχή σου.

Πάνι manά μ' στο σπίτι μας να δεις το τι μας λείπει
λείπει το χρυσοκάντηλο που έφεγγε το σπίτι.

Σεις είστε πολύ όμορφοι είστε και ταιριασμένοι
η Παναγιά να ευλογεί να είστε ευτυχισμένοι.

Τσακίσματα

Τριαντάφυλλα μαδήσετε τη νύφη να στολίσετε.
Γαμπρέ μου παρακαλιτέ μπιζέρισις⁷ να πεις το ναι.
Γαμπρέ μου άνθος του βουνού που μας ξετρέλανες το νου.
Ω! Νυφούδα μου σου πρέπει και ρολόι μες την τσέπη.
Ω! νυφούδα μου λιθάρι και θαλασινό μου ψάρι.
Νύφη μου χρυσολουλουδιά που 'χεις πολλή τη μυρωδιά.
Της νυφούδας τα ματέλια λάμπουνε σαν διαμαντέλια.
Ω! νυφούδα μου πατρόνα⁸ και ζωγραφιστή μ' εικόνα.

Τραγούδια του γάμου από την Αγιάσο, Προκόπης Μαιστρέλλης.
1. ήρθε. 2. χάρηκαν (το), 3. εχθροί, 4. όμορφο όνομα,
5. εικόνημα, 6. σκεύος που το χρησιμοποιούν για γλυκό
του κουταλιού, 7. εξάντλησες όλα τα περιθώρια,
8. που είσαι άξια, οικοδέσποινα.

ΜΝΗΜΗ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΜΑΣ

Εγκώμιον εις το Γενέσιον του Αγίου ΠΡΟΦΗΤΟΥ Προδρόμου

Οσίου Θεοδώρου του Στουδίτου.

Ακόμα κι αν ο λόγος μας έμοιαζε με ανοιξιάτικο ύμνο καλλικέλαδου αηδονιού, πολύ φτωχά θα πετύχαινε να υμνήσει την μεγάλη φωνή της αληθείας, που γεννιέται σήμερα. Αλλά πάλι, αυτός εδώ ο λόγος, έτσι ασθενικός, ξερός και κακόηχος, πως θα υμνήσει την μεγάλη προφητική δόξα; Πως θα αινέσει το εξαιρετο αποστολικό αξίωμα; Πως θα δοξάσει το παράξενο θάμβος των μαρτύρων; Και διαπιστώνω, εξετάζοντας προσεκτικά τούτο, πως ο καθένας από τους υπόλοιπους αγίους εγκωμιάσθηκε από κάποιον άλλον, ο υψηλός στην αρετή από κάποιον επίσης υψηλό, και ο μετριώτερος από κάποιον μέτριο. Γι' αυτόν, όμως, που τώρα ευφημείται κατ' εξοχήν, το εγκώμιο προέρχεται από τον ίδιο τον Χριστό τον Θεό, που είναι η αλήθεια. Γιατί αναφέρει: «Κανείς μεταξύ των ανθρώπων δεν έχει αναφανεί ανώτερος από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή». Επειδή, λοιπόν, ο Μεγάλος Πρόδρομος έχει επαινεθεί τόσο ανυπέρβλητα από τον Ανώτατο Λόγο (Θεό Λόγο), έχει άραγε, ανάγκη, αγαπητοί ακροατές, από τα δικά μας φτωχά λόγια;

Ελάτε, λοιπόν όχι μόνο οι γειτονικές περιοχές, αλλά και όλα τα περίχωρα του νοητού Ιορδάνου, να γιορτάσουμε την ημέρα, να πανηγυρίσουμε με τη γέννηση. Να δούμε το παράξενο μυστήριο, να δούμε το παράδοξο τελούμενο σήμερα, να εμβαθύνουμε στα όσα θαυμαστά συνέβησαν στον Ζαχαρία, να αναγγείλουμε την ευεργεσία, που έγινε στην Ελισάβετ, και να ευχαριστήσουμε γι' αυτήν. Οι γονείς του Προδρόμου δεν ήταν άσημοι, για να αναδειχθεί από τέτοιους αυτός μέγιστος, αλλά, αντίθετα, επίσημοι και περιδοξοί. Ο μεν Ζαχαρίας, σαν άλλος Ααρών και κατά την ηλικία και κατά το αξίωμα, φορώντας την ιερατική στολή, δηλαδή το εγκόλπιο, την επωμίδα, τον μακρύ μέχρι τα

πόδια χιτώνα με τα κρόσια, την καλύπτρα της κεφαλής και τη ζώνη, και όλα αυτά πεποικιλμένα με χρυσό και πολύτιμους λίθους και υάκινθο και βύσσο, εισήλθε στα Άγια των Αγίων την ημέρα της ιερουργίας του στο ναό. Η δε Ελισάβετ, ισότιμη με τη Σάρρα και μάλλον ως συγγε-

νής της Παναγίας, ανώτερη. Γιατί γεννά μετά από μια περίοδο στειρώσεως και με υπόσχεση Θεού, όχι τον Ισαάκ, που κλήθηκε δούλος του Θεού, αλλά τον Ιωάννη, που υπήρξε γνήσιος φίλος του Κυρίου. Μακαρία άγονη κοιλία, που κυοφόρησε τέτοιο βρέφος «Μακαρία άκαρπη γη, που βλάστησε τέτοιο στάχυ»

.....

Και συνέβη, λέγεται, πως μόλις άκουσε η Ελισάβετ τον χαιρετισμό της Μαρίας, εσκίρτησε το βρέφος με αγαλλίαση στην κοιλία της». Ιωάννη, μακάριο βρέφος, ακοίμητο έμβρυο. Ο κυοφορούμενος μέσα στην μητρική κοιλία, πως ταυτόχρονα βρίσκεσαι μέσα στον κόσμο; Ο ήδη ατελής, πως είναι και υπερτέλειος; Έμβρυο μόλις 6 μηνών, πως πολυχρόνιο; Πως, χωρίς ακόμα να μπορείς να διανοηθείς, φρονείς συνετά; Πως, χωρίς να μπορείς να μιλήσεις, ξαφνικά γίνεσαι εύλαλος; Πες μας, λοιπόν, πες μας, πως κλεισμένος μέσα στο σκοτεινό χώρο των μητρικών σπλάχνων, χωρίς να βλέπεις, χωρίς να ακούς, χωρίς να έχεις ακόμα ψελλίσει, χωρίς να έχεις κάνει ακόμα ούτε ένα βήμα, χωρίς να έχεις καν δώσει καλά-καλά ούτε ένα χαμόγελο, πως απόκτησες το διορατικό χάρισμα; Πως εκφράζεσαι τόσο σοφά; Πως θεολογείς; Πως σκιρτάς με τόση χαρά; Γιατί νιώθεις τέτοια αγαλλίαση; Αποκρίσου μας, αποκρίσου μας, άξιε κάθε θαυμασμού. Μέγα το τελούμενο μυστήριο, απαντά, και έξω από κάθε ανθρώπινο συλλογισμό το διαδραματιζόμενο. Όντως επιτελώ παράδοξα θαύματα, μια και πρόκειται να φανερώσω Αυτόν, που θα υπερβεί τους όρους της φύσεως. Όντας έμβρυο βλέπω, επειδή ακριβώς παρατηρώ να κυοφορείται ο ήλιος της δικαιοσύνης. Ακροάζομαι, μια και έχω συνείδηση των πάντων, γιατί γεννιέμαι για να είμαι η φωνή του Λόγου του Θεού. Αναφωνώ, επειδή ακριβώς αντιλαμβάνομαι, πως σαρκούται ο μονογενής Υιός του Πατρός. Σκιρτώ, καθώς αισθάνομαι να παίρνει ανθρώπινη μορφή ο Ποιητής των πάντων. Αγάλλομαι, καθώς στοχάζομαι, πως σαρκώνεται ο Λυτρωτής του κόσμου. Σας αναγγέλλω, απαντά, πως κατεβαίνει ο Θεός στον κόσμο, και προσλαμβάνει την ανθρώπινη φύση. Προπορεύομαι και ετοιμάζω την ελευσή Του, και εγώ πρώτος κατά κάποιον τρόπο προεξάρχω της δοξολογίας ευχαριστώντας τον Θεό. Καθώς και ο Δαυίδ λέει και προφητεύει, «λάβετε τύμπανο, γλυκύφθογγη λύρα και κιθάρα, και υμνήστε και ευχαριστήστε και σεις με τη σειρά σας, και διηγηθείτε τα θαυμάσια Αυτού».

Read more: http://iereasanatolikisekkklisias.blogspot.com/2012/06/blog-post_23.html#ixzz2XLeUjreC

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ ΕΟΡΤΑΣΩΜΕΝ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΕΠΙΔΗΜΙΑΝ

ΟΙ ΕΥΧΕΣ ΤΗΣ ΓΟΝΥΚΛΙΣΙΑΣ ΣΕ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η Πρώτη Ευχή

Αχραντε, Αγιώτατε, Αναρχε, Ακατάληπτε, Αόρατε, Ανεξιχνίαστε, Αναλλοίωτε, Ανυπέβλητε και Ανεξίκακε Κύριε στο αμέτρητο και άπειρο έλεός Σου. Έσυ είσαι αποκλειστικά ο Μοναδικός, που είσαι στον Εαυτό Σου η πηγή της αιώνιας ζωής. Είσαι Φως, που κατοικείς ανάμεσά μας, αλλά και κανένας

δεν μπορεί να Σε προσεγγίσει (= απρόσιτος). Είσαι ο Δημιουργός του ουρανού χώρου, της γης και της θάλασσης και όλων, όσων δημιουργήθηκαν σ' αυτούς τους χώρους. Εσύ ικανοποιείς σε όλους τα αιτήματά τους, προτού Σε παρακαλέσουν γι' αυτά.

Εσένα λοιπόν παρακαλούμε, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, τον Πατέρα του Κυρίου και Θεού και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού, που για μας τους ανθρώπους, αλλά και για τη σωτηρία μας από την αμαρτία κατέβηκε από τον ουρανό και σαρκώθηκε με τη συνεργία του Αγίου Πνεύματος και της αειπαρθένου Μαρίας και ενδόξου Θεοτόκου. Ο Οποίος στα προηγούμενα χρόνια (= Παλαιάς Διαθήκης) edίδασθε με τα λόγια των Πατριαρχών, Βασιλέων και Προφητών. Στα επόμενα χρόνια (= μετά τη Σάρκωσή Του), ενώ υπέδειξε όλες τις αλήθειες με τα έργα Του και αποδέχθηκε το εκούσιο και σωτήριο Πάθος Του, πρόσφερε σε μας τους ταπεινούς και αμαρτωλούς και αναξίους δούλους Του υπογραμμό, ώστε κλίνοντας τις κεφαλές και τα γόνατά μας, να προσφέρουμε δεήσεις για τη συγχώρηση των αμαρτιών μας και για τις από άγνοια παραβάσεις του λαού.

Εσύ λοιπόν, Πολυέλεε και Φιλάνθρωπε, άκουσέ μας με ευμένεια, όποια ημέρα κι αν Σε παρακαλέσουμε. Εξαιρετικά δε κατά τη σημερινή ημέρα της Πεντηκοστής, κατά την οποία, αφού αναλήφθηκε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός στους ουρανούς και εκάθησε στα δεξιά του Θεού

και Πατέρα, απέστειλε στους Αγίους Μαθητάς και Αποστόλους Του το Άγιο Πνεύμα που εκάθησε στον καθένα απ' αυτούς και έτσι εγένισαν όλοι τις υπάρξεις τους από την ατέλειωτη Χάρη Του και διακήρυξαν σε διαφορετικές γλώσσες από τη δική τους τα μεγαλεία Σου και προφήτευσαν.

Τώρα λοιπόν, ενώ Σε παρακαλούμε, άκουσέ μας με ευμένεια και θυμήσου όλους εμάς τους ταπεινούς και άξιους καταδίκης δούλους Σου. Αξίωσέ μας δε να επιστρέψουμε ελεύθεροι από την αιχμαλωσία των ψυχών μας στην αμαρτία, ενώ έχεις και τη συμπάθειά Σου να παρακαλεί για κάτι τέτοιο. Αποδέξου μας, ενώ γονατίζουμε μπροστά Σου και φωνάζουμε δυνατά: Έχουμε αμαρτήσει σε Σένα. Σε Σένα έχουμε παραδοθεί με εμπιστοσύνη όταν ακόμη βρισκόμασταν στη μήτρα και την κοιλιά της μητέρας μας. Εσύ είσαι ο Θεός μας, αλλά επειδή οι ημέρες της ζωής μας τελείωσαν μέσα στη ματαιότητα αυτού του κόσμου, γι' αυτό και έχουμε απογυμνωθεί από τη βοήθειά Σου και δεν έχουμε καμιά δικαιολογία για να απολογηθούμε.

Αλλά επειδή ξεθαρρεύουμε στηριζόμενοι στους οικτιρμούς Σου, φωνάζουμε δυνατά: Μη θυμηθείς, Κύριε, τις αμαρτίες, που έχουμε κάνει από τη μικρή μας ηλικία και πολλές φορές χωρίς να τις γνωρίζουμε και καθάρισέ μας από κάθε κρυμμένο μολυσμό μέσα μας. Μη μας απορρίψεις και μάλιστα στη γεροντική ηλικία μας. Όταν ελαττώνεται η δύναμή μας, μη μας εγκαταλείψεις. Προτού επιστρέψουμε στη γη με την αναχώρησή μας από αυτό τον κόσμο, αξίωσέ μας να επιστρέψουμε στην κοινωνία της αγάπης Σου και πρόσεξέ μας, Κύριε, με την αγαθότητα της αγάπης και της Χάριτός Σου. Να λογαριάσεις τις αμαρτίες μας, ενώ θα τις συγκρίνεις με τους άπειρους οικτιρμούς Σου. Να αντιπαραθέσεις τους αμέτρητους οικτιρμούς Σου με το πλήθος των αμαρτιών μας.

Κοίταξε, Κύριε, με συμπάθεια από το ύψος της Αγιότητός Σου όλο το λαό, που είναι μαζεμένος ενώπιόν Σου και αποδέχεται το πλούσιο έλεός Σου. Επισκέψου μας με την αγάπη Σου. Ελευθέρωσέ μας από την κυριαρχία του Διαβόλου. Ασφάλισε τη ζωή μας από κάθε κίνδυνο της αμαρτίας με την περιφρούρηση των αγίων και ιερών Σου νόμων. Εμπιστεύσου την προστασία του λαού Σου σ' ένα πιστό φύλακα Άγγελο για τον καθένα. Μάζευσε όλο τον κόσμο στην κοινωνία της Βασιλείας Σου. Χάρισε συγγνώ-

μη σε όσους ελπίζουν σε Σένα και συγχώρεσε σ' αυτούς και σε μας τις αμαρτίες μας. Καθάρισέ μας από την αμαρτία με την επενέργεια του Αγίου Πνεύματος και διασκόρπισε όλες τις επικίνδυνες παγίδες του εχθρού Διαβόλου εναντίον μας.

Δοξασμένος είσαι, Κύριε, Δέσποτα Παντοκράτορα, που φωτίζεις την ημέρα με το φως του ηλίου και απαλώνεις το σκοτάδι της νύχτας με τις μαρμαρυγές του φωτός. Μας αξίωσες να περάσουμε (= ζώντας) όλη τη σημερινή ημέρα και να προσεγγίσουμε την αρχή της νύχτας, άκουσε με ευμένεια τη δέησή μας και όλου του λαού Σου. Και αφού συγχωρήσεις σε όλους μας τις αμαρτίες που κάναμε, είτε με τη θέλησή μας, είτε και χωρίς αυτήν, αποδέξου τις βραδινές μας παρακλήσεις και στείλε σε όλο τον κόσμο Σου το άπειρο έλεος και τους οικτιρμούς Σου.

Ασφάλισέ μας με την παρουσία των Αγίων Αγγέλων Σου. Εφοδιάσέ μας με τα πνευματικά όπλα της δικαιοσύνης Σου. Προστάτευσέ μας με την ανίκητη δύναμη της Αληθείας Σου. Φρούρησέ μας με την προστατευτική δύναμή Σου. Ελευθέρωσέ μας από κάθε επικίνδυνη περίπτωση και από κάθε επίθεση του εχθρού διαβόλου (= αντικείμενος). Χάρισέ μας και αυτή τη βραδιά και μαζί με την ερχόμενη νύχτα, ολοκληρωμένη, αγία, ειρηνική, χωρίς αμαρτίες και σκάνδαλα και απρεπείς φαντασιώσεις και γενικά όλες τις ημέρες της ζωής μας. Και όλα αυτά μαζί με τις πρεσβείες της Θεοτόκου και όλων των Αγίων Σου, που από την αρχή Σε έχουν ευχαριστήσει με την αγία ζωή τους.

Η Δεύτερη Ευχή

Κύριε Ιησού Χριστέ και Θεέ μας, Εσύ που εχάρισες πάντοτε στους πιστούς ανθρώπους τη δωρεά του Παναγίου Πνεύματος, που και στην επίγεια ζωή μας είσαι παρών μαζί μας για την πραγμάτωση της μοναδικής διανομής του κλήρου της αγάπης Σου σε όλους μας. Όμως όμως εξαιρετικά αυτή τη Χάρη Σου, αφού την απέστειλες σήμερα (Πεντηκοστή) στους Μαθητάς και Αποστόλους Σου και εγέμισες τα χείλη τους με τις φλογισμένες γλώσσες. Με αυτές κάθε γένος ανθρώπων οδηγήθηκε στη θεογνωσία, αφού αξιώθηκε να ακούσει (= γί' αυτήν) το καθένα στη δική του γλωσσική διάλεκτο.

Έτσι φωτισθήκαμε όλοι με το φως του Αγίου Πνεύματος και απαλλαγίκαμε από το σκοτάδι της πλάνης και με τη διανομή των αισθητών και φλογισμένων γλωσσών διδαχθήκαμε με την υπερφυσική ενέργεια την πίστη σε Σένα (= Χριστέ) και έτσι φωτισθήκαμε και ομολογούμε και Σένα, Θεό, μαζί με τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα σε μια Παντοδύναμη και Εξουσιαστική Θεότητα κατά φύσιν.

Εσύ λοιπόν, το απαύγασμα του Θεού-Πατρός, ο απάραλλакτος και αμετακίνητος χαρακτήρας της θείας Ουσίας και Φύσεως αυτού, η πηγή της σωτηρίας και της Χάριτος, άνοιξε διάπλατα και σε μένα τον αμαρτωλό τα χείλη και μάθε με πώς πρέπει και για ποιά αιτήματα πρέπει να προσεύχομαι. Γιατί, Εσύ, είσαι που γνωρίζεις το μεγάλο πλήθος των αμαρτιών μου, αλλά η ευσπλαχνία Σου θα νικήσει το αμέτρητο πλήθος τους. Να, γιατί με φόβο βρίσκομαι ενώπιόν Σου για να εμπιστευθώ την απόγνω-

ση της ψυχής μου στο πέλαγος του ελέους Σου. Εσύ να κατευθύνεις τη ζωή μου, που ρυθμίζεις με τη δύναμη του λόγου και της ανέκφραστης Σοφίας Σου ολόκληρη την κτίση, και είσαι το ασφαλές λιμάνι για όλους, όσοι δοκιμάζονται από το χειμώνα (= αμαρτία) και αποκάλυψε μου το δρόμο (= των εντολών), που πρέπει να πορευθώ.

Ενίσχυσε τους λογισμούς μου με το Πνεύμα της Σοφίας Σου, ενώ χάρισε στην αφροσύνη μου το Πνεύμα της συνέσεώς Σου. Επικάλυψε σε όλα τα έργα μου το Πνεύμα του φόβου Σου και ανακαίνισε την ύπαρξή μου σε όλο το βάθος της με το Πνεύμα της ευθύτητας και της ειλικρίνειας. Στήριξε με το κυριαρχικό Σου Πνεύμα τις εύκολες κατολισθήσεις της διανοίας μου. Έτσι μόνο θα μπορέσω καθημερινά και με τη συνεργία του Πνεύματος της αγάπης Σου να οδηγηθώ στο δρόμο της σωτηρίας και να με αξιώσεις να εφαρμόζω τις εντολές Σου και να θυμάμαι πάντοτε στις πράξεις μας την ένδοξη και διερευνητική παρουσία Σου.

Και να μην με παραβλέψεις, ώστε να με εξαπατούν οι αμαρτωλές χαρές αυτού του φθιρόμενου κόσμου, αλλά ενίσχυσέ με να επιθυμώ τις μελλοντικές απολαύσεις των θησαυρών της Βασιλείας Σου. Γιατί, Εσύ είπες, Δέσποτα, ότι όσα κι αν ζητήσει κανείς στο Όνομά Σου, θα τα απολαμβάνει χωρίς κανένα εμπόδιο από τον συναιώνιο με Σένα Θεό-Πατέρα. Γι' αυτό και εγώ ο αμαρτωλός με την επιφοίτηση του Αγίου Σου Πνεύματος, παρακαλώ την αγαθότητά Σου. Απόδωσε για τη σωτηρία μου όσα προηγουμένως σε παρεκάλεσα. Ναι, Κύριε, Εσύ που είσαι ο γεμάτος αγάπη πλουσιοπάροχος χορηγός κάθε ευεργεσίας. Γιατί Εσύ είσαι, που μας δίνεις κατά πολύ περισσότερα απ' όλα, όσα Σε παρακαλούμε. Εσύ είσαι ο συμπαθής, ο ελεήμονας, που έγινες κοινωνός της ανθρωπίνης φύσεώς μας με αναμάρτητο και υπερφυσικό τρόπο και που συγχωρείς τις αμαρτίες μας, αφού συγκινείσαι με πολλή αγάπη από τα αιτήματα εκείνων, που σε παρακαλούν γονατιστοί. Χάρισε λοιπόν, Κύριε, τους οικτιρμούς Σου σε όλους τους ανθρώπους. Άκουσέ μας με ευμένεια από το ύψος του Αγίου Ουρανού. Αγίασε όλους αυτούς με τη δύναμη της σωτηριώδους επενέργειάς Σου. Σκέπασε αυτούς κάτω από τη σκέπη της προστασίας Σου. Μη παραβλέψεις όλους εμάς, που είμαστε δικά Σου δημιουργήματα. Σε Σένα αποκλειστικά αμαρτάνουμε, αλλά και Σένα μόνο λατρεύουμε. Δεν γνωρίζουμε άλλο ξένο θεό, ώστε να τον προσκυνάμε, ούτε και σηκώνουμε, Δέσποτα, παρακλητικά τα χέρια μας σε κάποιον άλλο ξένο θεό. Συγχώρεσε τα παραπτώματά μας και αφού αποδεχθείς τις παρακλήσεις, που Σου προσφέρουμε γονατιστοί, άπλωσε τα χέρια Σου σε όλους και βοήθησέ μας. Αποδέξου την ευχή όλων μας, ως θυμίαμα ευπρόσδεκτο, που ανεβαίνει μπροστά στη γεμάτη αγάπη Βασιλεία Σου.

Κύριε, Κύριε, αφού μας προφύλαξες από κάθε αμαρτωλό βέλος, που πεταγόταν εναντίον μας όλη την ημέρα, προστάτευσέ μας και από κάθε τι το εφάμαρτο, που επιχειρεί να μας διαπεράσει μέσα από το σκοτάδι. Αποδέξου την εσπερινή θυσία, που προσφέρουμε με ανυψωμένα τα χέρια μας σε Σένα. Αξίωσέ μας δε να περάσουμε όλο το χρόνο της νύχτας χωρίς αμαρτία και κακούς πειρασμούς. Λύτρωσέ μας από κάθε ψυχική ταραχή και δειλία που επι-

χειρεί να μας φορτώσει ο Διάβολος. Χάρισε δε κατάνυξη στις ψυχές μας και στους λογισμούς μας τη φροντίδα για την καλή απολογία μας στη φοβερή και δίκαιη ημέρα της κρίσεώς Σου. Βοήθησέ μας με το φόβο Σου να καθηλώσουμε τις αμαρτωλές απαιτήσεις της φύσεώς μας και νέκρωσε τα μέλη μας που ζητούν τις επίγειες απολαύσεις, ώστε με την ησυχία του ύπνου να χαιρόμαστε την εφαρμογή του θελήματός Σου. Απομάκρυνε δε από μας κάθε αμαρτωλή φαντασίωση και βλαβερή επιθυμία. Να μας διατηρείς έτοιμους και άγρυπνους στο χρόνο της προσευχής, ασφαλισμένους δε στην πίστη μας σε Σένα και ενώ θα προαγόμαστε πνευματικά με την εφαρμογή των εντολών Σου.

Η Τρίτη Ευχή.

Χριστέ, ο Θεός μας, είσαι η αιώνια πηγή, που αναβλύζει τη ζωή και το φως, δημιουργική δύναμη, που είσαι συναίνια με τον Θεό-Πατέρα, και που πραγματοποιήσες υπερθουμαστώς όλη την οικονομία για τη σωτηρία των ανθρώπων. Αφού διέρρηξες τα άλυτα δεσμά του θανάτου και τις κλειδαριές του Άδη, καταπάτησες τα πλήθη των πονηρών και δαιμονικών δυνάμεων και έδωσες τον Εαυτό Σου άμωμη προσφορά για μας θυσιάζοντας το άχραντο Σώμα Σου, το αναμάρτητο και απρόσιτο, ώστε με αυτή τη φρικτή και ανέκφραστη ιερουργία να μας χαρίσεις την αιώνια ζωή.

Εσύ, Κύριε, αφού κατέβηκες στον Άδη με τον εκούσιο θάνατό Σου και συνέτριψες τις αιώνιες αμπάρες (=θάνατου) έδειξες σε όλους τους πεθαμένους την ανάστασή τους. Συνέλαβες δε με το θεϊκό δόλωμα στο αγκίστρι τον αρχέκακο και αβυσσώδη διάβολο (=δράκοντα) και τον αιχμαλώτισες με ασφάλεια στις σκοτεινές αλυσίδες της κολάσεως και στην άσβεστη φωτιά και στο έσχατο σκοτάδι με την άπειρη δύναμη και εξουσία Σου. Εσύ, Κύριε, είσαι η άπειρη Σοφία του Πατέρα και φανερώθηκες, ως ο Μέγας βοηθός σ' αυτούς, που προσβάλλονταν από τις δαιμονικές δυνάμεις και εφώτισες όλους εκείνους, που κάθονταν στο σκοτάδι και στη σκιά του θανάτου (= αμαρτία).

Εσύ με την αιώνια δόξα Σου, Κύριε, και αγαπητέ Υιό του Υψίστου Θεού-Πατέρα, το αιώνιο Φως, που εκπηγάζει από το αιώνιο Φως του Θεού-Πατέρα, Ήλιε της Δικαιοσύνης, άκουσε κι εμάς που σε παρακαλούμε και ανάπαυσε τις ψυχές των κοιμηθέντων δούλων Σου, των Πατέρων και αδελφών μας και όλων των υπολοίπων συγγενών μας και όλων όσοι διέθεταν την ίδια πίστη με εμάς και που γ' αυτούς τελούμε σήμερα το μνημόσυνό τους. Γιατί όλοι ανήκουμε στην εξουσία Σου και με τα ανοιχτά χέρια Σου αγκαλιάζεις όλα τα έσχατα σημεία της γης.

Παντοκράτορα Δέσποτα, Θεέ των Πατέρων μας και Κύριε του ελέους, Δημιουργέ όλων των δημιουργημάτων, θνητών και αθανάτων και κάθε ανθρώπινης φύσεως, που γεννιέται με τη ζωή και αναπτύσσεται στον επίγειο βίο και

πάλιν διαλύεται με το θάνατο, ενώ μεταφέρεται στην πέραν από εδώθε διαμονή. Εσύ είσαι, Κύριε, που καθορίζει το χρόνο της ζωής των ανθρώπων και καθιστάς τον καιρό του θανάτου (= πύλη ζωής), κάθοδο στον Άδη, αλλά και ανάσταση, περιορίζοντας έτσι την ασθένεια του ανθρώπου (= αμαρτία) και διαλύοντας την καταστρεπτική εξουσία της. Εσύ Κύριε, ρυθμίζεις τον παρόντα χρόνο για το πνευματικό συμφέρον και κατευθύνεις τα μέλλοντα για την οριστική ωφέλεια, ενώ ζωογονείς με την ελπίδα της αναστάσεως εκείνους, που έχουν πληγωθεί με το θάνατο, ως το κέντρο της αμαρτίας.

Εσύ, Δέσποτα όλου του κόσμου, Θεέ και Σωτήρα μας, που είσαι η ελπίδα για όλους όσοι βρίσκονται στα έσχατα σημεία της γης και είναι απομακρυσμένοι μέσα στη θάλασσα, μας υπέδειξες σ' αυτή την έσχατη και οριστική και μεγάλη και σωτηριώδη ημέρα της Πεντηκοστής, το μυστήριο της Αγίας και Ομοουσίου και συναιωνίου και αδιαιρέτου και ασυγχύτου Τριάδος και απέστειλες την επιφώιση και παρουσία του Αγίου και Ζωοποιού Σου

Πνεύματος με τη μορφή των φλογισμένων γλωσσών στους Αγίους Σου Αποστόλους και που κατέστησες Εύαγγελιστάς της ευσεβούς πίστεώς μας και ανέδειξες Ομολογητάς και Κήρυκας της αληθινής Θεολογίας.

Εσύ, Κύριε, μας αξίωσες να σε παρακαλούμε σ' αυτή την ολοκληρωμένη και σωτηριώδη Εορτή, ώστε να αποδέχεσαι τις ικεσίες μας για τη συγχώρηση όλων εκείνων, που βρίσκονται στο χώρο του θανάτου. Να παρέχεις δε σε όλους μας τις μεγάλες ελπίδες πως θα ελευθερώσεις και θα παρηγορήσεις όλους εκείνους που κυριαρχούνται από τις θλιβερές καταστάσεις της αμαρτίας. Άκουσε με ευμένεια όλους εμάς τους ταπεινούς και αξιοθρήνητους, που σε παρακαλούμε. Ανάπαυσε τις ψυχές των κοιμηθέντων δούλων Σου σε φωτεινό τόπο, σε τόπο χλοερό (= δροσερό), σε τόπο ανακουφίσεως, όπου έχει εξαφανισθεί κάθε θλίψη και λύπη και γογγυσμός και συναριθμήσε τις ψυχές τους, όπου κατοικούν οι Δίκαιοι και αξίωσέ τους να βρεθούν σε χώρο ειρήνης και απολαύσεως.

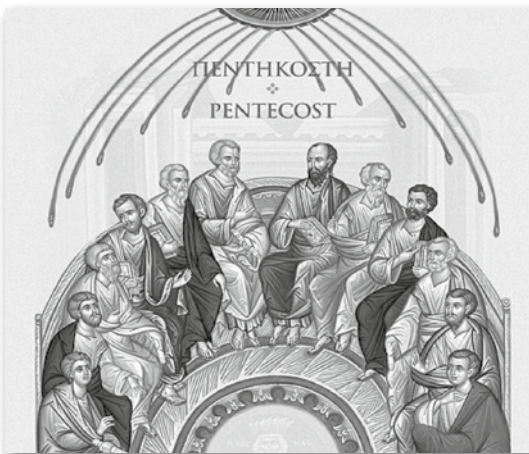
Γιατί, Κύριε, δεν θα σε δοξολογούν οι πεθαμένοι και δεν θα σε ομολογούν με παρηρησία όλοι όσοι κατοικούν στον Άδη, αλλά εμείς οι ζωντανοί σε δοξολογούμε και παρακαλούμε και Σου προσφέρουμε τις προσευχές και τις θυσιές για τη συγχώρηση των ψυχών τους.

Ο Μέγας και Αιώνιος, ο Άγιος και Φιλάνθρωπος Θεός, αφού μας αξίωσες να σταθούμε και αυτή την ώρα μπροστά στην απρόσιτη δόξα Σου για να υμνήσουμε και δοξολογήσουμε τα θαυμαστά έργα Σου, συγχώρεσε όλους εμάς τους ανάξιους δούλους Σου. Και δώσε μας τη Χάρη, ώστε να Σου προσφέρουμε με συντριβή της καρδιάς μας και με σταθερότητα την τρισάγιο δοξολογία και την ευχαριστία για όλες τις μεγάλες δωρεές, που πρόσφερες και χαρίζεις πάντα σε όλους μας. Θυμήσου, Κύριε, την ασθένειά μας (αμαρτία) και μην επιτρέψεις να απωλεσθούμε

μαζί με τις ανομίες μας, αλλά ελέησέ μας υπερβολικά αποδεχόμενος την ταπείνωση της αμαρτίας μας για να ζήσουμε τις ημέρες της δικαιοσύνης Σου, αφού θα έχουμε ξεφύγει από το σκοτάδι της αμαρτίας. Και ενώ θα έχουμε ντυθεί την πανοπλία του φωτός, θα ελευθερωθούμε από τις επιβουλές και από κάθε επηρεασμό του πονηρού και έτσι θα δοξάζουμε με παρρησία και για όλα Εσένα, τον Μόνο αληθινό και Φιλάνθρωπο Θεό.

ναί ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, που σ' Αυτόν όλοι ελπίζουμε να ελεηθούμε και να συγχωρηθούμε οι αμαρτίες μας. Γι' αυτό και σε μας και σ' αυτούς (= κοιμηθέντας), επειδή είσαι αγαθός και φιλάνθρωπος Θεός, παράβλεψε, ελέησε και συγχώρεσε τα παραπτώματα, όσα κάναμε με τη θέλησή μας και όσα χωρίς αυτή, όσα ξέραμε και όσα δεν ξέραμε, όσα ήσαν φανερά και όσα κρυμμένα, όσα έγιναν με πράξεις, όσα

Γιατί, Δέσποτα όλου του κόσμου και Δημιουργέ, εί-
ναί στ' αλήθεια και πραγματικά μέγιστο το μυστήριο της
προσκαίρου διαλύσεως των δημιουργημάτων Σου και
μετά από αυτό η επανένωση και η αιώνια ανάπαυση. Στη
Χάρη Σου αποδίδουμε τα πάντα και για τις γεννήσεις μας
σ' αυτό τον κόσμο και για τις αναχωρήσεις μας απ' αυτόν,
που μας χαρίζουν μέσα από την αδιάψευστη υπόσχεσή
Σου την εγγύηση της ελπιζόμενης αναστάσεως και της
αιώνιας ζωής, που είθε να απολαύσουμε με τη Δευτέρα
μελλοντική παρουσία Σου. Εσύ είσαι ο Αρχηγός της ανα-
στάσεώς μας και ο αδιάφθορος και φιλάνθρωπος Κριτής
όλων των βιωθέντων πράξεων και ο Δεσπότης και ο Κύ-
ριος της ανταποδόσεως (= της αγάπης).

Εσύ έγινες πολύ κοντά κοινωνός μας, αφού έγινες
μέτοχος της ανθρωπίνης φύσεως με υπέρτατη συγκατά-
βαση και απέκτησες με τη θέλησή Σου την εμπειρία των
αδιάβλητων παθών, ενώ προσέλαβες σπλάχνα οικτιρμών
και δοκίμασες ο Ίδιος στον Εαυτό Σου τους πειρασμούς,
έγινες έτσι με δική Σου πρωτοβουλία βοηθός σ' εκείνους,
που προσβάλλονται από τους πειρασμούς, γι' αυτό και
εμάζευσες όλους μας στη δική Σου απάθεια (= αγιότητα).

Δέξου λοιπόν, Δέσποτα, τις αιτήσεις και παρακλήσεις
μας και ανάπαυσε όλους τους πατέρες και τις μητέρες και
αδελφούς και αδελφάς και τα παιδιά και κάθε άλλον άν-
θρωπο του γένους και της φυλής μας και όλες τις ψυχές,
που αναπαύθηκαν με την ελπίδα της αναστάσεως για την
αιώνια ζωή. Κατάταξε δε τις ψυχές τους και τα ονόματά
τους (= υπάρξεις) στο βιβλίο της αιωνίου ζωής Σου, στην
αγκαλιά του Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ, στο χώρο των
μετά θάνατον ζώντων, στη Βασιλεία των Ουρανών, στην
απόλαυση του Παραδείσου, ενώ θα εισάγεις τους πάντες
με τους φωτεινούς Αγγέλους Σου στην Αγία διαμονή Σου.

Ανάστησε δε μαζί μας και τα σώματά μας κατά την
ημέρα, που Εσύ έχεις καθορίσει σύμφωνα με τις κατά πά-
ντα αληθινές υποσχέσεις Σου. Κύριε, δεν υπάρχει για τους
δούλους Σου θάνατος, όταν αναχωρούμε από το σώμα
μας και ερχόμαστε κοντά σε Σένα, τον Θεό, αλλά αυτό
είναι μετακίνηση από τα λυπηρότερα αυτού του κόσμου
στα εκεί ευτυχή και ευχάριστα και επομένως είναι ανά-
παυση και χαρά. Αν δε και σε κάτι αμαρτήσαμε ενώπιόν
Σου, συγχώρεσε και εμάς (= ζώντες) και αυτούς (= κοιμη-
θέντας). Γιατί, κανείς δεν είναι μπροστά Σου καθαρός από
αμαρτία, έστω κι αν η ζωή του διαρκέσει μόνο μια ημέρα.

Ο Μοναδικός, που φάνηκε στη γη Αναμάρτητος, εί-

όσα έγιναν αποκλειστικά με λόγια και όσα έγιναν σε όλες
τις συναναστροφές και στις ταραγμένες συμπεριφορές
μας. Και σε όσους πρόλαβαν και έφυγαν από αυτόν τον
κόσμο, χάρισε Κύριε, την απελευθέρωση και την απαλλα-
γή από αυτά (= παραπτώματα). Ευλόγησε δε όλους εμάς,
που βρισκόμαστε ενώπιόν Σου και χάρισε και σε μας και
σε όλο τον κόσμο το τέλος αυτής της ζωής μας να είναι
αγαθό και ειρηνικό. Και αφού μας ανοίξεις διάπλατα τα
σπλάχνα της αγάπης και της φιλανθρωπίας Σου κατά την
ερχόμενη φοβερή και τρομερή Παρουσία Σου, να μας κά-
νεις άξιους μετόχους της Βασιλείας Σου.

Θεέ μας, Εσύ που είσαι ο Μέγας και Ύψιστος, ο Μο-
ναδικός Αθάνατος, που κατοικείς σε Φως απλησίαστο σε
όλους, και δημιούργησες με τη Σοφία Σου όλη την κτίση
και διαχώρισες ανάμεσα στο Φως και το σκοτάδι, αφού
τοποθέτησες τον μεν ήλιο για να εξουσιάζει όλη την ημέ-
ρα, την δε σελήνη και τα αστέρια για να εξουσιάζουν όλη
τη νύχτα. Εσύ, που αξίωσες εμάς τους αμαρτωλούς να σε
συναντήσουμε προσωπικά και κατά τη σημερινή ημέρα,
ενώ Σου προσφέρουμε, ως δοξολογία την εσπερινή λα-
τρεία μας. Εσύ, Φιλάνθρωπε Κύριε, οδήγησε την προσευ-
χή μας να ανεβεί ενώπιόν Σου σαν θυσία θυμιάματος και
αποδέξου το γεμάτο μοσχοβολιά άρωμά της.

Χάρισέ μας και αυτό το απόγευμα και την ερχόμενη
νύχτα ειρηνική. Ντύσε μας με τη φωτεινή πνευματική
πανοπλία. Προστάτευσέ μας από κάθε νυχτερινό φόβο
και από κάθε επικίνδυνο πράγμα, που περνάει μέσα από
το σκοτάδι (= κρυμμένο). Χάρισέ μας τον ύπνο, που τον
εδώρησες για να ξεκουράζουμε την αδύνατη φύση μας,
ελεύθερο από κάθε διαβολική φαντασία. Ναι, Δέσποτα,
όλου του κόσμου και χορηγέ όλων των αγαθών, ώστε και
την ώρα του ύπνου ευρισκόμενοι σε κατάνυξη να επικα-
λούμαστε κατά τη διάρκεια της νύχτας το πανάγιο Όνομά
Σου και να φωτιζόμαστε από τη μελέτη των εντολών Σου
για να σηκωθούμε (= το πρωί) με χαρούμενη την ψυχή
μας και να δοξολογήσουμε την αγαθότητά Σου, ενώ συ-
νάμα θα προσφέρουμε στην ευσπλαχνία Σου προσευχές
και παρακλήσεις για τις αμαρτίες μας, αλλά και όλου του
λαού Σου, τον οποίο και ελέησε με τις πρεσβείες της αγίας
Θεοτόκου.

paterikakeimena.blogspot.gr

πηγή: Κωνσταντίνου Σ. Γρηγοριάδη, «Πεντηκοστάριον
Χαρμόσουνον», εκδ. Αθως.

Ελιά, το ευλογημένο δένδρο

1ο

Έχοντας υπόψη πως η ελιά ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΔΕΝΔΡΟ εκπροσωπεί και συμβολίζει ανέκαθεν το νησί μας, είναι ταυτόσημο μ' αυτό, είναι πηγή ζωής και πλούτου για μας, θεωρήσαμε υποχρέωση μας να αναδημοσιεύσουμε εδώ ένα κομμάτι από μια περίφημη εργασία που έπεσε στα χέρια μας και την οποία πραγματοποίησαν το ενιαίο Λύκειο Αγιάσου, το Γυμνάσιο Αγρού Κέρκυρας και το Τ.Ε.Ε Πλωμαρίου.

ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ – ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

Παναγιώτης Παπάνης του Ευστρ. Φιλολόγος Λυκειάρχης. **Χατζής Ανδρέας** του Παναγιώτου, Καθηγητής Χημικός. **Ζήνδρος Σπύρος** του Διον. Καθηγητής Φιλολόγος.

Α'. ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Δένδρο ιερό και πανάρχαιο η ελιά, υπάρχει χιλιάδες χρόνια πάνω στη γη.

«Νώε εξαπέστειλεν την περιστεράν εκ της κιβωτού και επέστρεψεν προς αυτόν η περιστερά το προς εσπέραν και είχεν φύλλον ελαιάς κάρφος εν τω στόματι αυτής και έγνω Νώε ότι κεκόπακε το ύδωρ από της γης».

Ήταν το σύμβολο της ειρήνης, το καλό σημάδι της λήξης του κατακλυσμού.

Της γης.

Και σήμερα ακόμη η περιστερά στο ζωικό βασίλειο και στο φυτικό η ελιά συμβολίζουν την πολυπόθητη ειρήνη.

Έγινε σύμβολο τιμής. Με κλωνάρι ελιάς στεφάνωναν τους νικητές των αθλητικών αγώνων και με κλωνάρι αγριελιάς, τον κότινο, τους Ολυμπιονίκες.

Η Ελλάδα, οι ακτές της Ανατολικής Μεσογείου, η Αίγυπτος, η Παλαιστίνη είναι από τις χώρες, που ερίζουν για την καταγωγή της ελιάς.

Η θεά Αθηνά φύτεψε την πρώτη ελιά στην Ακρόπολη των Αθηνών, ο δε τραγωδός Σοφοκλής γράφει στον Οιδίποδα επί Κολωνών: "Θάλλει δε εις την χώραν ταύτην η γλαυκή παιδοτρόφος ελαία, φύτευμα γηγενές, αχειροποίητον".

Από την Ελλάδα απλώθηκε και σε άλλα μέρη της γης, όπου το επέτρεπαν οι συνθήκες περιβάλλοντος, όπου τη "σήκωνε ο τόπος".

Ο προϊστορικός άνθρωπος τη χρησιμοποίησε στην αρχή για φωτισμό. Με το πέρασμα των αιώνων χρησιμο-

ποιήθηκε για λατρευτικούς σκοπούς και στο τέλος για βασική τροφή του ανθρώπου. Με το λάδι της ελιάς ανηγορεύοντο βασιλείς και ιερείς. Ένα από τα πρώτα φάρμακα στις ασθένειες του ανθρώπου ήταν το λάδι.

Η Ελλάδα, που το θέλει δικό της αυτό το δέντρο, είναι τρίτη ελαιοπαραγωγός χώρα μετά την Ισπανία και την Ιταλία.

Η Λέσβος είναι ένας απέραντος ελαιώνας. Η οικονομία του νησιού εξαρτάται από την ελιά. Ζούσαμε και ζούμε από το λάδι. Αυτό το δέντρο μας ανέθρεψε σε καλούς και δύσκολους χρόνους.

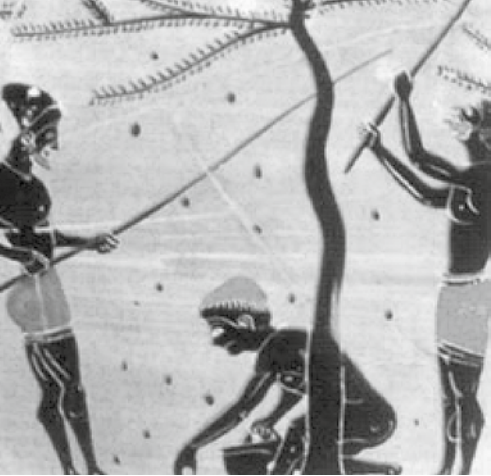
Β'. Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΑ ΣΤΗ ΛΕΣΒΟ

Γλυκόλαλα κοτσούφια αφθονούν στη Λέσβο, στο λιώνα, στα ρουμάνια, Είναι κι άλλα πουλιά, σπίνιοι, τσίχλες, φλώροι, γεράκια. Αηδόνια που όλο κελαϊδάνε. Τραγουδούν τον Πλάστη, τη ζωή, την αγάπη.

Ο κόσμος τους ο λιώνας, οι λαγκαδιές, τα βουνά, οι απόκρημνοι βράχοι. Τρώνε ελιές, τις ώριμες. Τις καταπίνουν ολόκληρες. Χωνεύεται η σάρκα, μένει το κουκούτσι ατόφιο, αχώνευτο μα καθαρό από λάδια. Θα βγει με την κουτσουλιά. Θα πέσει στη γη, σε φύλλα, σε χώμα. θα νοτισθεί, θα μουλιάσει, θα ζεσταθεί με τον ήλιο της άνοιξης και θα φυτρώσει αγριελιά.

Αυτή που θα φυτρώσει στο λιώνα, στις κατηφορίες, ο ξωμάχος θα την προσέξει, θα τη φροντίσει, θα την κλαδέψει, θα μεγαλώσει. Όταν έχει τον τόπο της, όταν είναι αρ-

κετός ο χώρος, θα μείνει εκεί για πάντα, θα πάρει μια θέση στον απέραντο λιώνα της Λέσβου. Θάχει την πεζούλα της, το δικό της μέρος. Αυτή που δεν χωράει ανάμεσα στ' άλλα δένδρα θα μεταφυτευθεί, θα γίνει αμπολάδα.

Αυτές που θα φυτρώσουν στα ρουμάνια, σιγά-σιγά θα πάρουν την οντότητά τους. Με χρόνια θάναι ίσες με τους πρίνους, τις αντραχιές, τις κουμαριές, τους λιόπρινους. Θάχουν μερίδιο στη γη του ρουμανιού. Θάχουν την τύχη τους. Ο ξωμάχος θα βγάλει, θα κόψει τα γειτονικά αγριόδενδρα, να πάρουν φως, αέρα. Θα κλαδευθούν, θ' αμπολιαστούν, για να συμπληρώσουν τη στρατιά του λιώνα.

Μερικά κουκούτσια με τις κουτσουλιές των πουλιών πέφτουν στο βουνό, σε σχισμές βράχων με λίγο χώμα. Φυτρώνουν, μεγαλώνουν, γίνονται ασημοπράσινες τούφες σε καθαρά άσπρα βράχια. Οι ρίζες τους εισχωρούν βαθιά, στις σχισμές, στα σπλάχνα του βουνού, να βρουν υγρασία. Το καλοκαίρι υποφέρουν στην καφετερή πέτρα, κιτρινίζουν, ζαρώνουν τα φύλλα τους. Όμως αντέχουν, κρατάνε χλωρά, δεν ξηραίνονται. Τα πρωτοβρόχια θα ξυπνήσουν από το λήθαργο, θα ζωηρέψουν, θα πρασινίσουν, θα μοιάσουν στο χρώμα των δένδρων του λιώνα.

Στις αγριελιές αυτές έλαχε τύχη σκληρή. Να τις αποβάλλουν τα πουλιά στις βουνοκορφές, στους γκρεμούς με μια χούφτα χώμα. Να φυτρώσουν, να μεγαλώσουν, να σκιάζουν στο λιοπύρι τους γυμνούς βράχους. Κρατάνε χρόνους πολλούς.

Στον καιρό της άνοιξης με τους πολλούς χυμούς των δένδρων θα γίνει το αμπολιασμα της αγριελιάς. Τ' αμπολί, ένα κλωνάρι ελιάς, ένας βλαστός μιας χρονιάς, μεστός, θα διαλεχτεί από ένα εύρωστο, καλοθρεμμένο δένδρο. Ένα κομμάτι φλούδας απ' αυτό θα μπει κατάσαρκα, θα κολλήσει στο γυμνό ξύλο της αγριελιάς να ταιριάζει, να εφαρμόσει με τη φλούδα. Θα γίνει σώμα, συνέχεια του φλοιού. Θα κυκλοφορήσουν οι χυμοί, θα θρέψει. Το μάτι τ' αμπολιού, αυτή η μικρή κοκκίδα, σαν το κεφάλι της καρφίτσας, θα χοντρύνει, θα παχύνει και θα πετάξει το πρώτο φυλλαράκι. Τ' αμπολί έπιασε, άνοιξε. Είναι η αρχή, η γέννηση της ήμερης ελιάς, που η ζωή της θάναι χρόνια πολλά, γενιές πολλές. Τα κλωνάρια της αγριελιάς θα κοπούν λίγα - λίγα, όχι όλα μαζί, για να μην έρθει υπερβολική βλάστηση και πάθει ζημιά, στην παγωνιά του χειμώνα, το βλαστάρι της ήμερης ελιάς. Κάναν φράχτη γύρω τους με κλαδιά, πουρνάρια, αγριοαχλαδιές και τα προφύλασσαν από τα ζωντανά, γίδια, πρόβατα.

Ρουμάνι. Έτσι το λεγάνε, έτσι το συνηθίσανε, μ' αυτή τη λέξη από τα χρόνια της Τουρκίας. Οι παλιές γενιές ξερουμάνιαζαν, αμπολεύανε τις αγριελιές και κάναν καινούρια λιοκτήματα.

Οι ανωμερίτες Αγιασώτες που κατεβαίνανε στον κάμπο του Ιππείου, ζηλεύανε τα καμπίσια λιόδενδρα. Δεν μπορούσαν να εξηγήσουν, γιατί το Ριζοβούνι, αυτό ο ήμερος τόπος, με μπόλικο χώμα, να μένει ρουμάνι με τις τόσες

καλοθρεμένες αγριελιές. Ζηλεύανε τον ανεκμετάλλευτο τόπο. Αχ και νάτανε στα μέρη τα δικά τους! Θα δούλευε ο λοστός, η βαριοπούλα, το σφυρί! Θα γέμιζε σέτια και πεζούλες ο τόπος, θα γινόταν λιώνας ζηλευτός.

Πλούσια και πυκνή βλάστηση στα ρουμάνια. Αγριελιές, πρίνοι, πεύκα, αντραχιές, κουμαριές, λιόπρινι, σχίνα, βάτοι, βάγιες, αγριογιασεμιά, αγριογαρφαλιές, ρίγανες, φασκόμηλα.

Στα χρόνια που δεν είχε σοδιά, στο κισίρ, μεροκάματο δεν υπήρχε. Δεν καθόντουσαν, δεν ραχατεύανε. Δουλεύανε στο λιώνα, στα ρουμάνια. Ξερουμάνιαζαν. Με το τσεκούρι και τον τροχά, κόβανε όλα τ' αγριόδενδρα, έμενε μόνο η αγριελιά. Με το λοστό και τη βαριά βγάζαν, σπάζαν τα βράχια, σκάβαν βαθιά να βγάλουν τις ρίζες του πρίνου, να μη ξαναβλαστήσει.

Τα ξύλα τα κάναν καμίνια, ξυλοκάρβουνα για θέρμανση του χειμώνα στο μαγκάλι. Το ρουμάνι καθάριζε, ο τόπος άνοιγε. Οι αγριελιές πυκνές. Ο δουλευτής τις κλάδευε, τις ετοιμάζε για μπόλιασμα. Τις αραίωνε, τις έκανε αμπολάδες, να μεταφυτευθούν σ' άλλα μέρη, να συμπληρώσουν το λιώνα.

Ο λοστός θα κουνήσει τα μεγάλα βράχια, θα τα ταρακουνήσει από τη θέση τους. Η βαριοπούλα θα τα σπάσει σε μικρές πέτρες, το σφυρί θα τις ισιώσει, θα τους κάνει πρόσωπο, κατάλληλες για χτίσιμο. Στο θεμέλιο που θα ανοίξει θα βάλει τις μεγαλύτερες. Το χτίσιμο είναι ξηρολιθιά, χωρίς λάσπη. Γίνονται πεζούλες. Συγκεντρώνει το χώμα, κρατάνε τα νερά. Θα κάνει μακριές πεζούλες, τα σέτια, να δέσει το κτήμα, να σταματάνε τα νερά, να μένουν οι ελιές στη μεγάλη μπόρα της βροχής.

Σ' ένα, δύο, τρία χρόνια η μπολιασμένη αγριελιά είναι γεμάτη χυμούς, έτοιμη για μεταφύτευμα. Την ξεριζώνουν στο τέλος του χειμώνα, της κόβουν τις ρίζες, την αφήνουν κούτσουρο κάτω από το λαιμό. Κόβουν τα κλωνάρια της. Θα μείνουν δύο, τρία κλαδαράκια. Τη φυτεύουν σε λάκκο που άνοιξαν. Τη φράζουν γύρω στον κορμό, βάζουν κλαδιά για να την προφυλάξουν από τα ζωντανά. Να μη φάνε τα τρυφερά και χαμηλά βλασταράκια.

Στην αμπολάδα κάνουν λάκκο γύρω στον κορμό, για να γεμίζει νερό το καλοκαίρι. Κουβαλάνε νερό με τους σακάδες, ξύλινα βαρέλια, φορτωμένα στο μουλάρι πλαγιαστά. Γεμίζουν με την επάνω τρύπα και αδειάζουν με την κάτω μπροστινή. Πλησιάζει το μουλάρι στην αμπουλάδα, τραβάνε την κάνουλα, τρέχει, γεμίζει νερό ο λάκκος. Το πότισμα γινόταν και με τενεκέδες, δυο και δυο φορτωμένοι σε σαμαροσανίδα, φέρναν νερό σε ανηφοριές, να ποτίσουν τα νεοφυτευμένα δένδρα, να κρατήσουν ρίζωμα, να πιάσουν στη γη του λιώνα.

Ήταν τόποι άβατοι για τα μουλάρια και τα γαϊδούρια. Ο ξωμάχος φορτωνόταν τον τενεκέ στην πλάτη, τον ανέβαζε σε απότομες ανηφοριές, σε βράχια, να δώσει το "ύδωρ ζωής" στις νεοφυτεμένες αμπολάδες.

Την επομένη χρονιά τα ποτίσματα ήταν λίγα, αραιά, ανάλογα με τα νερά του χειμώνα. Το νερό το κουβαλούσαν από τις νερομάνες, τον ποταμό, τις μικροπηγές στα μπαγήρια. Να δώσουν δροσιά, να ποτίσουν τα νιόφυτα στην κάψα του καλοκαιριού.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

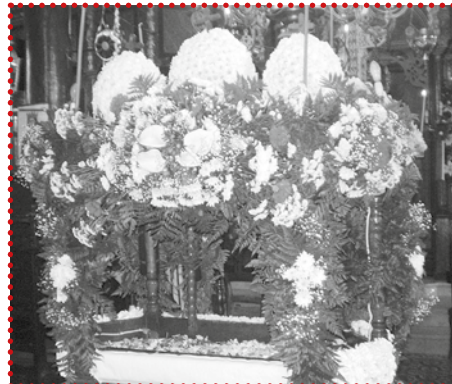
ΕΝΟΡΙΑΚΑ

✚ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Την Πέμπτη του Μεγάλου Κανόνος 18 Απριλίου ο π. Καλλίνικος Αναγνώστου μαζί με εκδρομείς – προσκυνητές από την ενορία του, παρευρέθησαν στο χωριό μας και τέλεσαν οι ίδιοι την προηγιασμένη Θ. Λειτουργία την ημέρας.

✚ Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΣΤΗΝ ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ

Το στολισμό του Επιταφίου της Ενορίας μας πραγματοποίησαν κι εφέτος κοπέλες του χωριού μας. Έμειναν στην Εκκλησία όλη σχεδόν τη νύχτα της Μ. Πέμπτης για να στολίσουν τον Επιτάφιο. Τα αποτελέσματα θαυμάσια.

✚ ΤΟ ΜΟΙΡΟΛΟΪ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Το τραγούδι –μοιρολόι– της Παναγίας, τραγούδησαν και εφέτος οι κοπέλες της χορωδίας των παραδοσιακών τραγουδιών της Ενορίας μας, το απόγευμα της Μ. Παρασκευής, γύρω από τον Επιτάφιο.

✚ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Με λαμπρότητα εορτάστηκε η πρώτη ημέρα της Αναστάσεως, η Κυριακή του Πάσχα. Τιμές κατά την περιφορά της Αναστάσεως απέδωσε η Φιλαρμονική του Δήμου.

✚ ΛΑΜΠΡΟΤΡΙΤΗ

Η καθιερωμένη ετήσια Ιερά Πανήγυρις, μέσα στη Διακαινήσιμο εβδομάδα στο ξωκκλήσι της Παναγιούδας στην Καυκάρα. Οι οικογένειες π. Σταματέλλη, Σ. Προκοπίου και Π. Παπαναστασίου φρόντισαν για την παρασκευή του παραδοσιακού φαγητού.

✚ ΛΑΜΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Καθιερωμένη ετήσια Θεία Λειτουργία στο ξωκκλήσι της Μεταμορφώσεως της περιοχής Μπλο.

✚ 8η ΜΑΪΟΥ

Με λαμπρότητα γιορτάστηκε και εφέτος η εορτή του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, στις Θερμοπηγές του χωριού μας.

✚ ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Θεία Λειτουργία, αφιερωμένη στους μαθητές τέλεσαμε στις 14 Μαΐου ταυτόχρονα με την εορτή των αγίων: Θεράποντος και του μάρτυρος Ισιδώρου του εν Χίω. Η Θ. Λειτουργία – απογευματινή – αφιερώθηκε στην έναρξη των «Πανελλαδικών» εξετάσεων, αλλά και των εξετάσεων στα Γυμνάσια και τα Λύκεια, για όλα τα παιδιά της ενορίας μας. Στην ιερά αυτή αγρυπνία εψάλη και ο ειδικά συνταχθείς γι' αυτή την περίπτωση Παρακλητικός Κανών. Προσήλθαν τα παιδιά με τους γονείς τους.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΚΗΔΕΙΕΣ

- 24-4-2013 Ζουμπαντή Ελένη (χήρα Ευστρατίου) ετών 90 (ετάφη στην Κλειού).
- 25-4-2013 Δαγκλή Ελένη (συζ. Κων/νου) ετών 83
- 27-4-2013 Γαβριήλ Ευάγγελος ετών 81.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Το Σαββάτο 25 Μαΐου 2013 στον Ι. Ναό Αγίου Ιωάννου Καλυβίτου Μυτιλήνης Βαπτίστηκε το δεύτερο παιδί (κορίτσι) των: Αναστασίου Νικολετάτου και Ευαγγελίας Π. Γαβριήλ. Ανάδοχος η Μαρία Βλουτέλλη.
- Την Κυριακή 26 Μαΐου 2013 στον Άγιο Γεώργιο Μελαντών βαπτίσαμε το δεύτερο παιδί (κορίτσι) των: Γεωργίου Γαβριήλ και Θεοδώρας Πονηρού. Το όνομα τη νεοφώτιστης: ΕΥΣΤΡΑΤΙΑ Ανάδοχοι παρέστησαν οι: Κώστας Ι. Προκοπίου και Τούλα Φακιάλα.
- Το Σαββάτο 29 Ιουνίου τελέσαμε στον Ι. Ν. Παμμεγίστων Ταξιαρχών στο Καγιάνι τη Βάπτιση του πρώτου παιδιού των: Στυλιανού (Ευστρ.) Κοπάνου και Ευστρατίας (Αντ.,) Παπαναστασίου. Ανάδοχοι παρέστησαν οι: Κωνσταντίνος Φωτίου και Μυρτώ – Μαρία Δερβελλή. Το όνομα της νεοφώτιστης ΕΥΑΝΘΙΑ - ΜΑΡΙΑ

ΓΑΜΟΙ

- Το Σαββάτο 29 Ιουνίου τελέσαμε στον Ι. Ν. Παμμεγίστων Ταξιαρχών στο Καγιάνι το γάμο των: ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ (Ευστρ.) ΚΟΠΑΝΟΥ και ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΣ (Αντ.) ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Παράνυμφοι παρέστησαν οι: Κωνσταντίνος Φωτίου και Μυρτώ – Μαρία Δερβελλή.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- 14-4-2013 Μυρσίνης Αργυρέλλη (τεσσαρακονθήμερο)
- 14-4-2013 Σταυρούλας Εμμανουήλ (ετήσιο)
- 21-4-2013 Γεωργίας Σταυρακέλλη (ετήσιο)
- 26-5-2013 Μαρίας Η. Χατζησταματίου (ετήσιο).
- 1-5-2013 Ελένης Δαγκλή (τεσσαρακονθήμερο)
- 2-6-2013 Ευαγγέλου Γαβριήλ (τεσσαρακονθήμερο)

ΔΩΡΕΕΣ – ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

ΔΩΡΕΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ Ι. ΝΑΟΥ

- ♦ Προκοπίου Στέλλα ..... 100€
- ♦ Οικονόμου Ευστάθιος..... 100€
- ♦ Οικογένεια Βασιλείου και Ευστρατίας Αναγνωστοπούλου ..... 100€ (εις μνήμην των γονέων τους).

ΑΝΤΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΩΡΕΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ Ι. ΝΑΟΥ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΕΛΕΝΗΣ ΔΑΓΚΛΗ

- ♦ Αθανασία Καφαλούκου
- ♦ οικ. Μαραθογιάννη Σταματίου
- ♦ Ιωάννου π. Προκοπίου
- ♦ Θεολόγου Προκοπίου

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΓΑΒΡΙΗΛ

- ♦ Σταυρακέλλη Μαρία
- ♦ Μαρίκα Πάνου
- ♦ Οικ. Κωστέλια.
- ♦ Οικ. Σαμαρά Κων/νου.
- ♦ Οικ. Σοφίας Βάρκα- Ραχάνη.

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΚΩΔ.: 034295

ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΛΙΣΒΟΡΙΟΥ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2013

ΕΚΔΟΤΗΣ: Οικον. Γεώργιος Αθ. Αλεντάς,

Εκπαιδευτικός - Αρχιερ. Επίτροπος Πολιχνίτου

ΛΙΣΒΟΡΙΟΝ ΛΕΣΒΟΥ Τ.Κ. 81300

ΤΗΛ.: 22520-71160, FAX: 22520-71104

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: <http://lisvorion.blogspot.com>

<http://ntprodromoy.blogspot.com>

E-mail: alentas@ath.forthnet.gr

Έκδοτική Παραγωγή ΣΑΪΤΣΗΣ Τηλ.: 210-34.76.090

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΔΕΚΤΕΣ